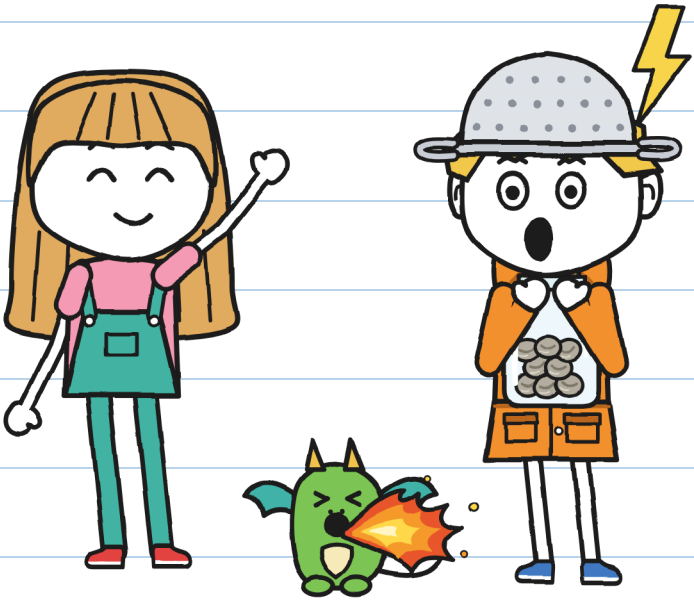
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 2

Не відкривати до грому

Lui Eriksson

(Гуні)

РОЗМІР XS
Перше читання · 5+

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 2

Не відкривати до грому

Текст та ілюстрації: Lui Eriksson

РОЗМІР XS · Перше читання · 5+

Українська версія: LinguAula

Перше видання: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Можна вільно копіювати — для класу і для дому.

Друга книжка серії. Перша: «Ця посилка кусається».

LinguAula

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

Жоден грім не постраждав. —Ю.

ЦЯ КНИЖКА НАЛЕЖИТЬ:

ПРИВАТНЕ

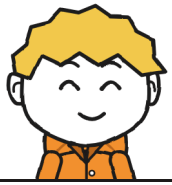
Нікому більше. —Ю.

Якщо знайдеш, не відкривай до грому.

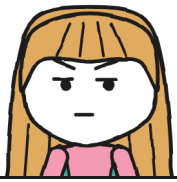
ТІЛЬКИ В КАЗЦІ

Лише в казках. Ти так не роби. —Ю.

ХТО Є ХТО

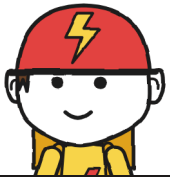
Гуні, мисливець за грозами.

Юля пише зеленим.

Крихта, дитинча дракона.

Тоньо, кур'єр БЛИСКАВКИ.

Флора, садівниця.

Віра доглядає драконів.

Мара, відьма.

R. надсилає посилки.

ЗОШИТ ДОСТАВОК 2
Гуні

ОФІЦІЙНИЙ.

«Офіційний»: першою читаю я. —Ю.

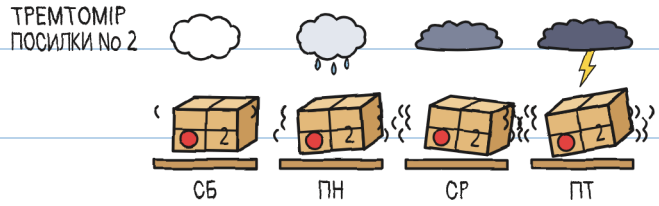

Зошит No 1 закінчився. Мара дала мені цей. Каже, що його не розмальовують.

РОЗДІЛ 1

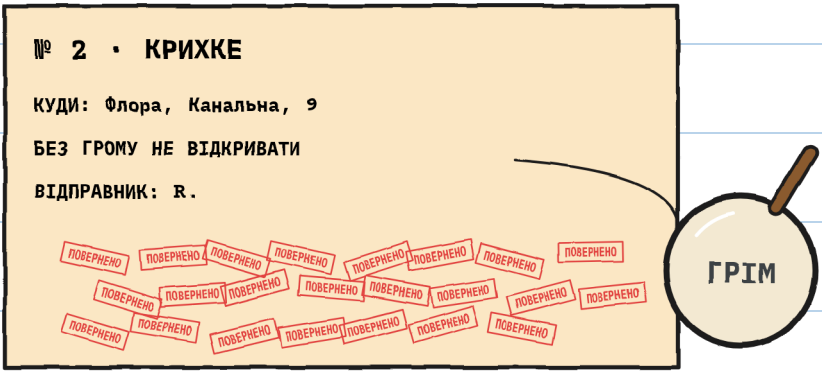
Мисливець за грозами

У крамниці Мари тремтить посилка.
Я не буду її чіпати.
Крихта, дитинча дракона,
повторює за мною.
Залишилося
дев'ятнадцять повернених.

У суботу буде гроза. —Ю.

Повернена посилка мусить бути підписана. Інакше вона повертається.

На посилці No 2 було двадцять три штампи.

Я порахувала їх двічі. —Ю.

— Я носила її двадцять три рази, — сказала Мара. І жодного разу під час грози.

Мара чекала нас із посилкою

№ 2. Тоньо вже був там.

— Цю доставите ви, — сказала

Мара. — Сьогодні по обіді.

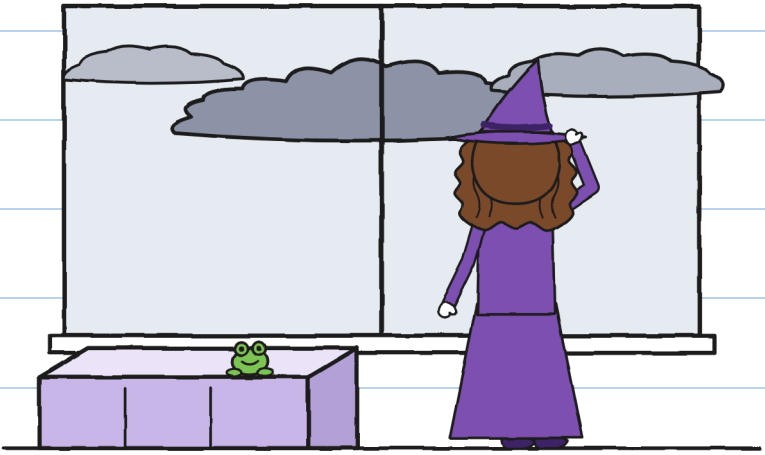
Юля підстрибнула дуже високо.

Мара поставила три умови.

1. Виходимо о п'ятій.
2. Родин попереджено.
3. Відкривати з громом.

— А ти не йдеш? — запитала Юля.

— У мене справи, — сказала Мара. І подивилася на сіре небо.

Які справи? –Ю.

Юля подивилася на мене.

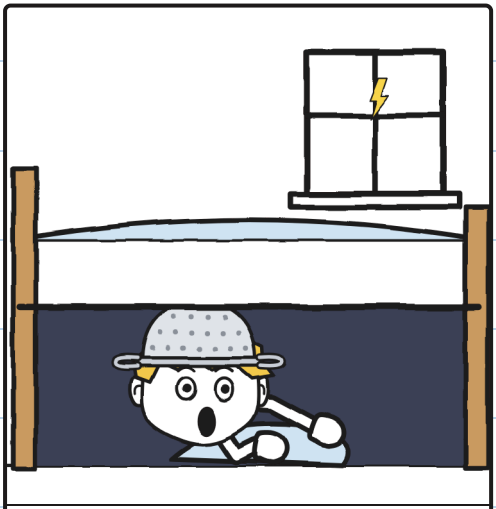
— Ти любиш грози?

І я сказав те, що кажуть:

— Обожнюю. У моєму іншому районі я був мисливцем за грозами.

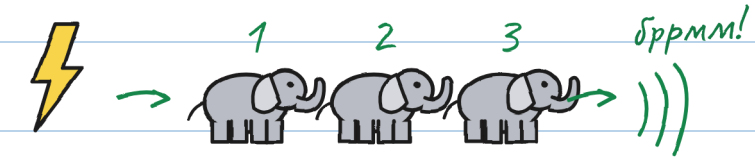
Що я сказав

Як було

Мисливець з-під ліжка. —Ю.

Юля навчила мене рахувати грози.

один слон, два слони...

1 слон = 1 секунда

3 слони = 1 кілометр

0 слонів = НАД НАМИ!

↖ Цей відкриває посилку.
Далекі — ні.

Більше слонів — далі.

Грім: в укриття!

Знати — не так страшно. —Ю.

Мені це не було потрібно. Але я записав.

Тоньо прочитав дрібний шрифт.

— БЛИСКАВКА

не доставляє під час грози.

— Ще ні, — сказала Юля.

І він теж пішов.

О п'ятій я збігав додому.

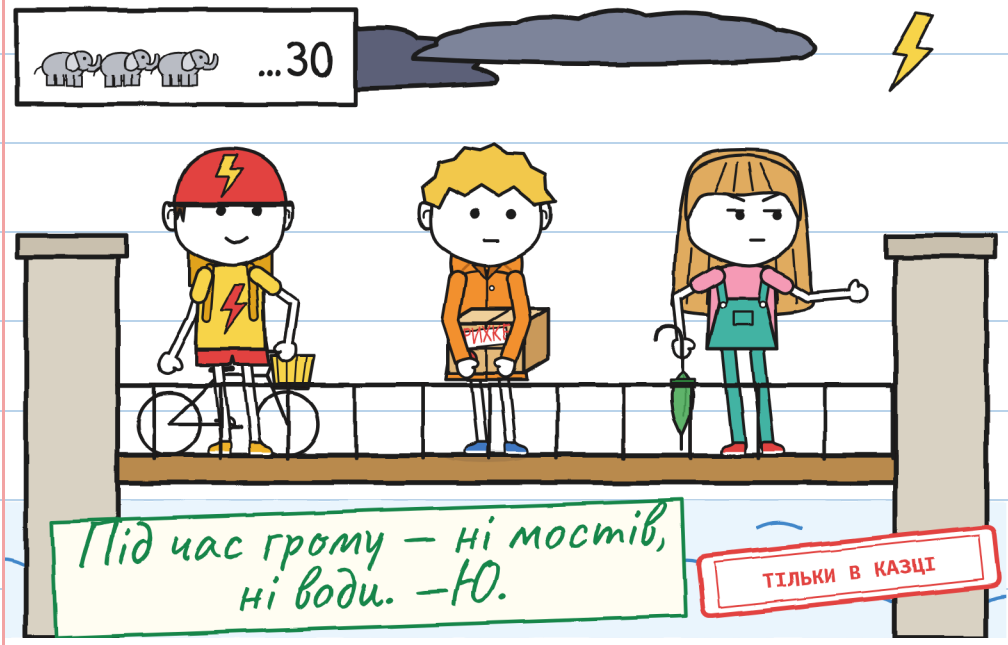
— Бо ти ж, коли гримить...

— сказала мама.

— ДО ПОБАЧЕННЯ, МАМО!

ЩО? —Ю.

Ми перейшли Великий міст. Юля дуже серйозно помахала воді.

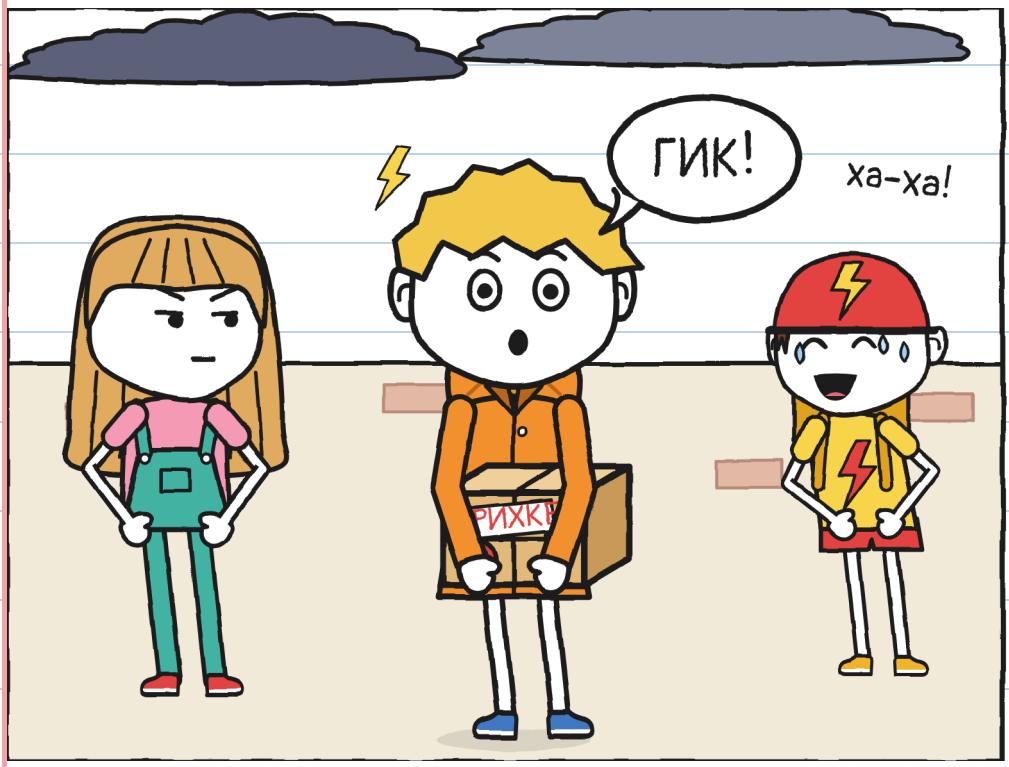

Юля нарахувала тридцять слонів. Бррмм.

— Уже відкриваємо? — сказав Тоньо.

— Цей не відкриває посилку,

— сказала Юля. В укриття!

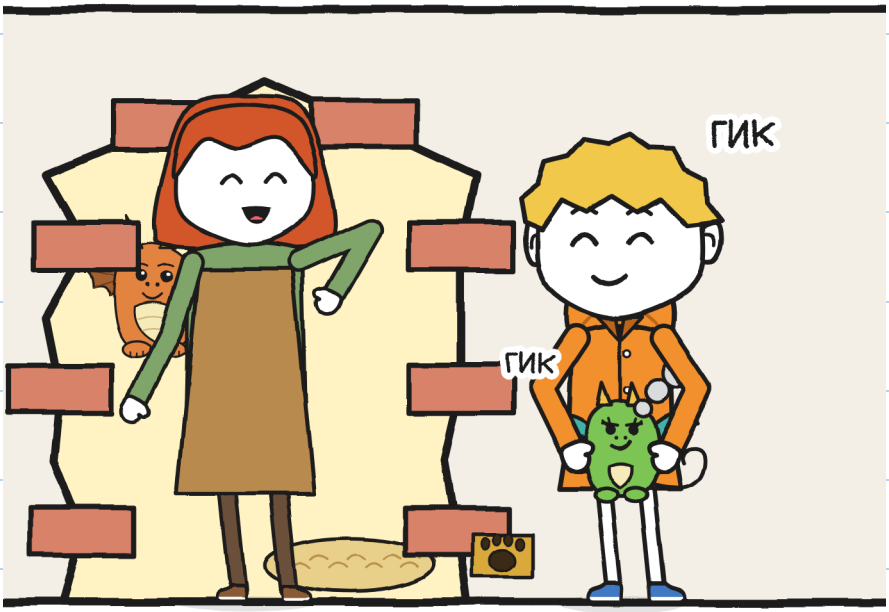
Від кожного грому в мене гикавка. Це не страх.

Це називається страх. —Ю.

Віра чекала нас із Крихтою.

— Вона повторює за тобою

все, Гуні, — сказала вона.

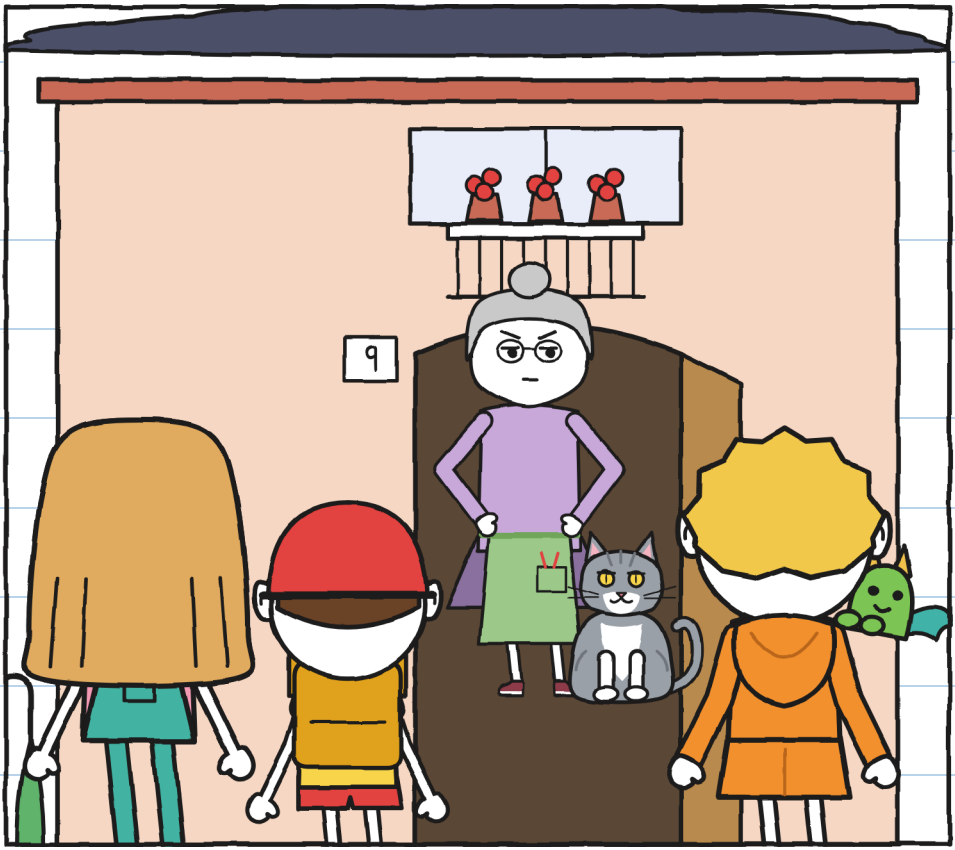

Прогриміло. Я гикнув, і Крихта теж.

— Усі всередину,

швидко! — сказала Віра.

Будинок Флори — той із геранню.

Флора відчинила двері.

— Заходьте, — сказала вона.

— Каміння я не підписую.

РОЗДІЛ 2

Грім!

Кухня Флори повна рослин. Тоньо завів велосипед усередину.

На склі були намальовані краплі.

— Це шибки від R., — сказала Флора. Вони пропускають дощ.

Флора відкрила коробку.

Усередині вісім сірих кульок.

— Мені обіцяли ліхтарниці,

а присилають каміння,

— сказала Флора.

— Що таке ліхтарниця? — запитав я.

Флора показала нам

стару фотографію каналу.

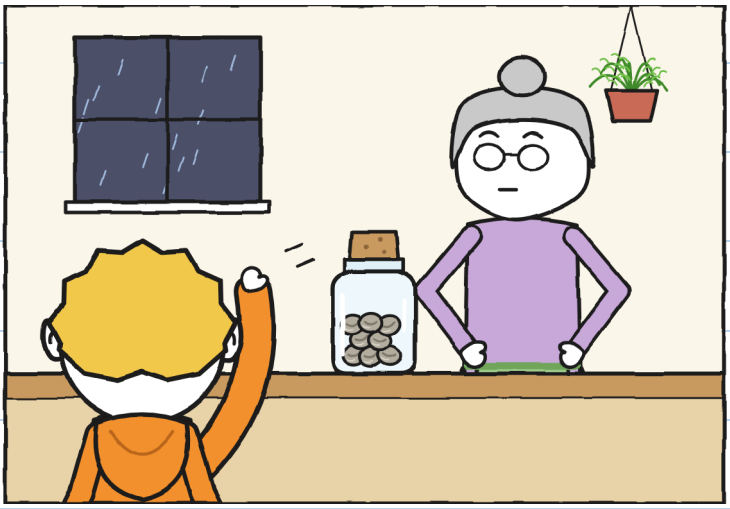
— Це рослини зі світлом блискавки, —

сказала Флора. Приходити перестали.

Тому канал темний.

Кладка мене лякає. —Ю.

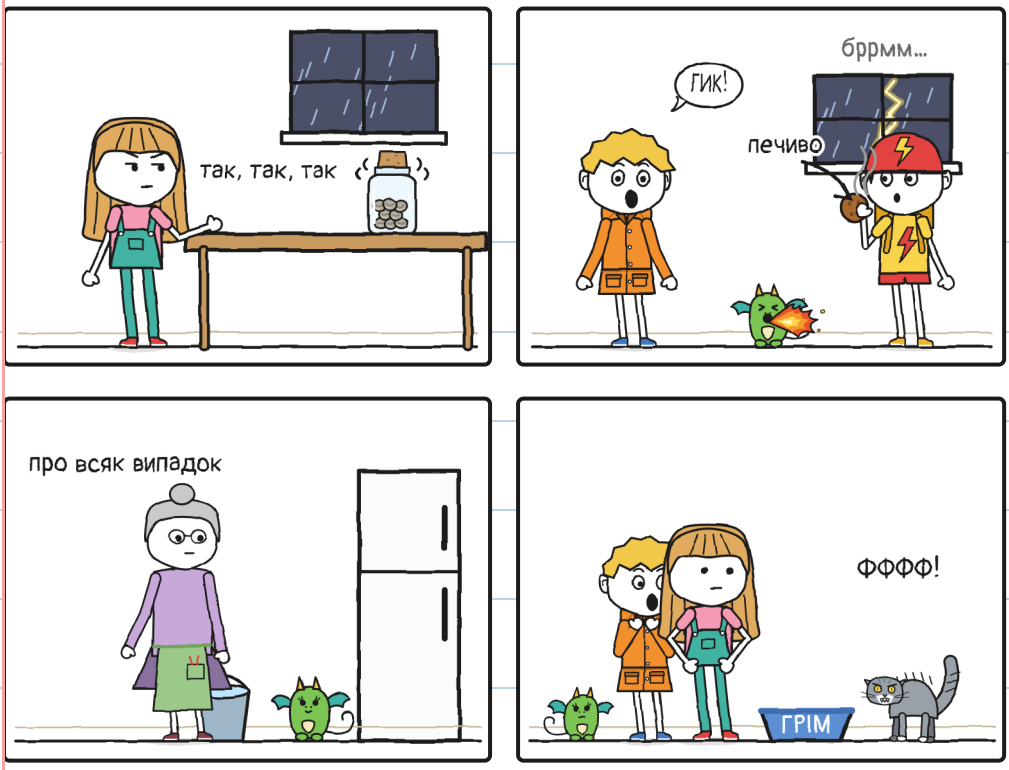
— R. завжди виконує
обіцяне, — сказала Флора.
Двадцять три рази — каміння.
— Ви коли-небудь чекали
грому? — запитав я.
Флора подивилася на мене.
— Я нікого не чекаю, —
сказала вона. Навіть грому.

Кіт Флори звається

Грім. Він сірий, як хмара.

Ми чекали грозу на кухні.

Чекати — найгірше. —Ю.

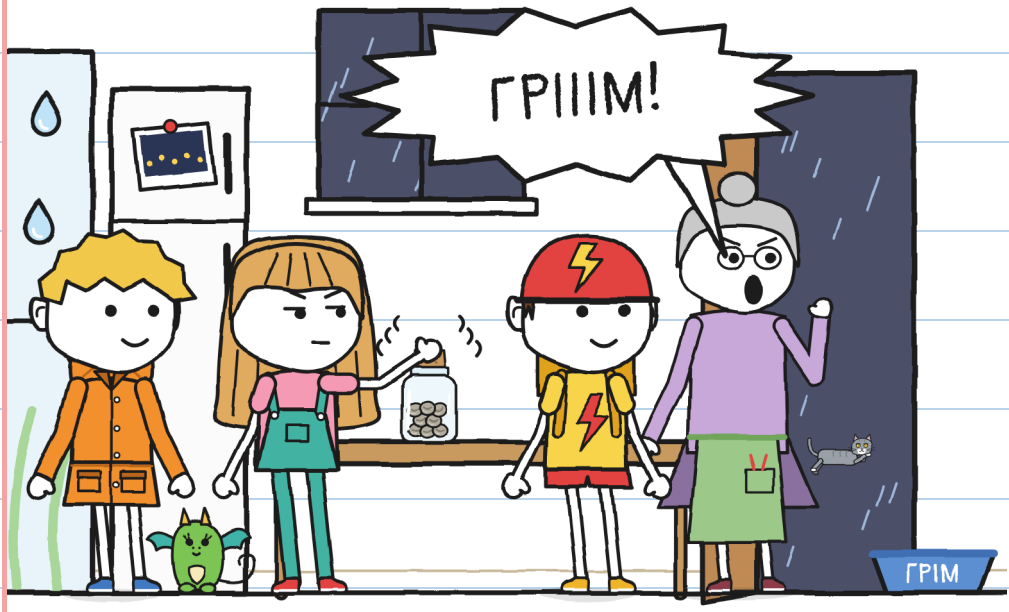
Слоїк дзеленчав: дзень, дзень.

Юля рахувала: «Дванадцять слонів». Потім: «Дев'ять».

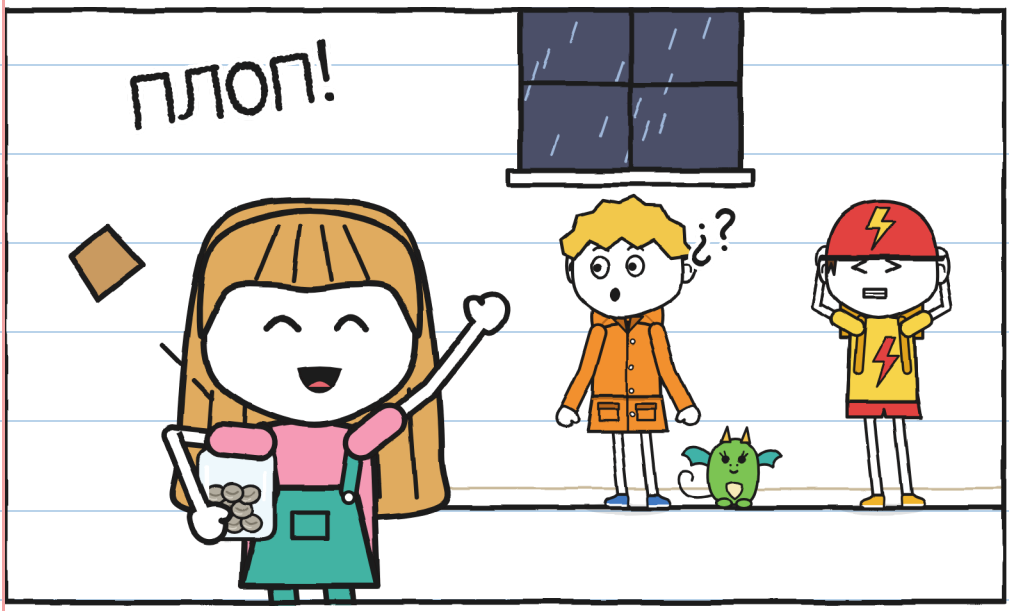
Крихта пустила язичок полум'я.

Грім метнувся геть.

— ГРІІІМ! — закричала Флора.

І Юля відкрила слоїк.

— Прогриміло! — сказала вона.

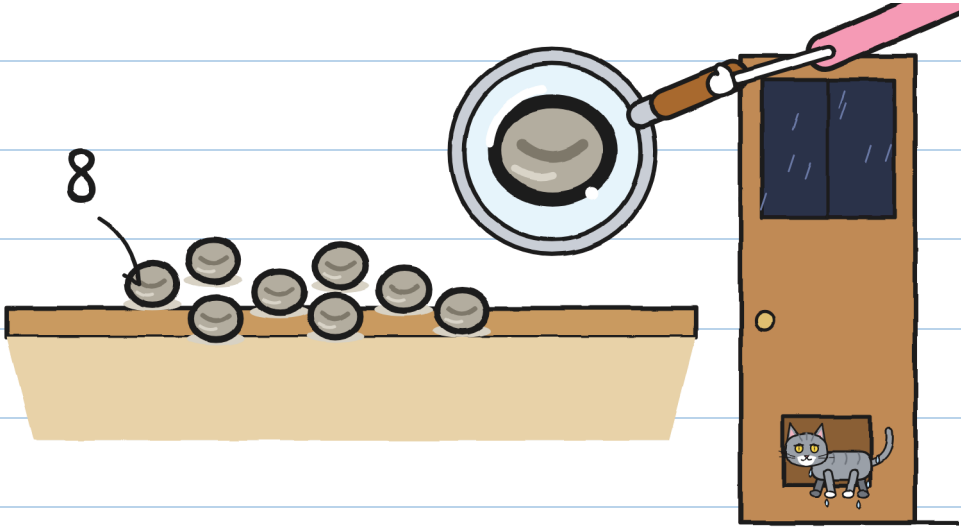
Грім не гримів. Кричала

Флора. Грім — це кіт.

Я почула «ГРІМ!». Це був кіт. —Ю.

Слоїк затих. Усередині вісім сірих кульок, холодних і нерухомих.

— На них є рисочка, — сказала Юля.

Грім повернувся, весь мокрий.

— Каміння, як завжди,

— сказала Флора.

Юля почервоніла.

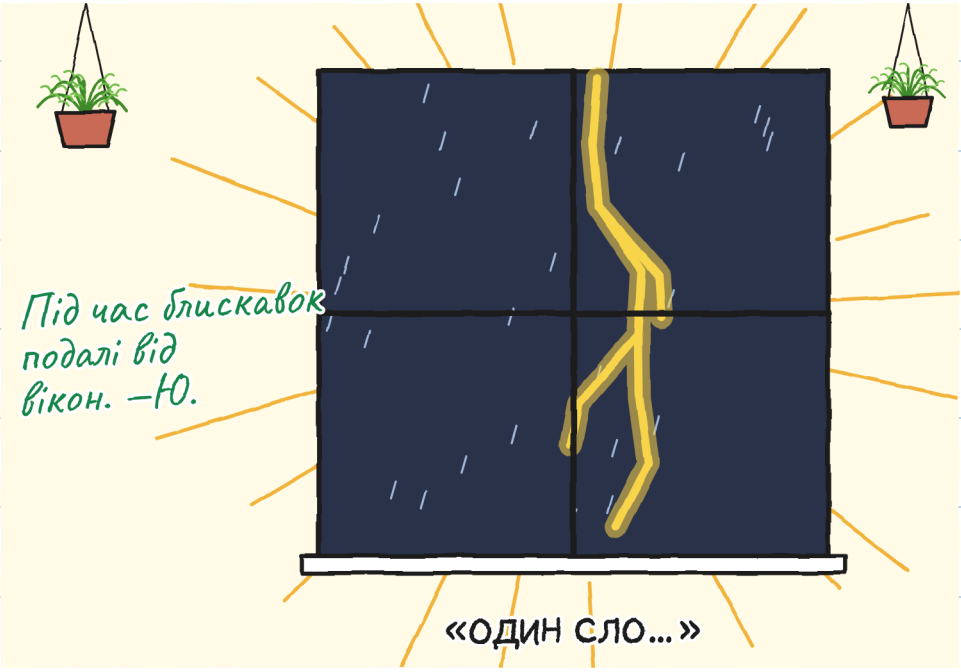
— Це насіння, а не каміння,

— сказав я. Вони сплять.

— Нехай це доведе, — сказала Флора.

Була шоста. Спалах.

Юля почала рахувати:

І прийшов справжній.

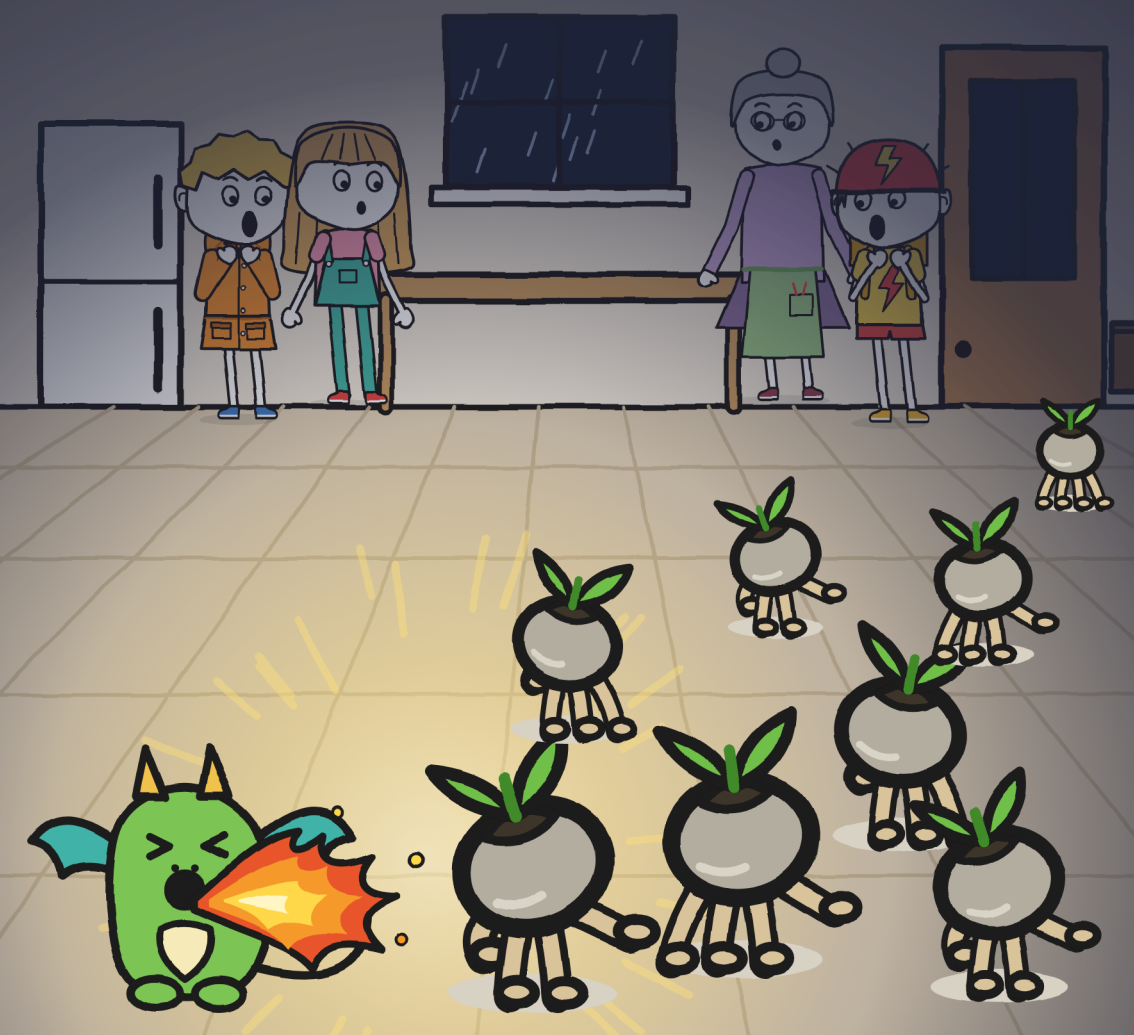
Грім і спалах одночасно. Гроза була просто над нами. Затремтіли шибки.

І згасло світло.

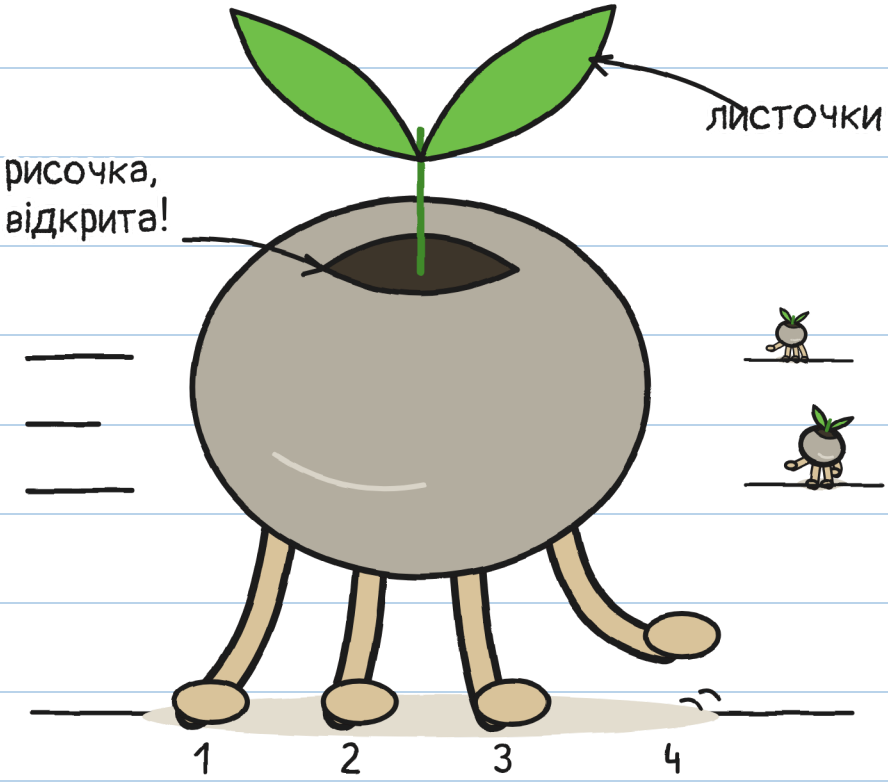

Я гикнув. Крихта гикнула: спалах полум'я.

Стіл був порожній.

НАСІНИНА ЛІХТАРНИЦІ
(прокинулась)

чотири лапки з коріння

У каміння були лапки.

І поспіх. —Ю.

РОЗДІЛ 3

Рухаються, коли не дивишся

У темряві: тік, тік, тік.

Вони бігли, але кожна блискавка

їх зупиняла. Я начепив друшляк.

Гра «Замри», з насінинами. —Ю.

Флора спрямувала

ліхтарик на одну насінину.

Насінина зупинилася.

— Це насіння! Воно прокинулося!

— вигукнула Флора.

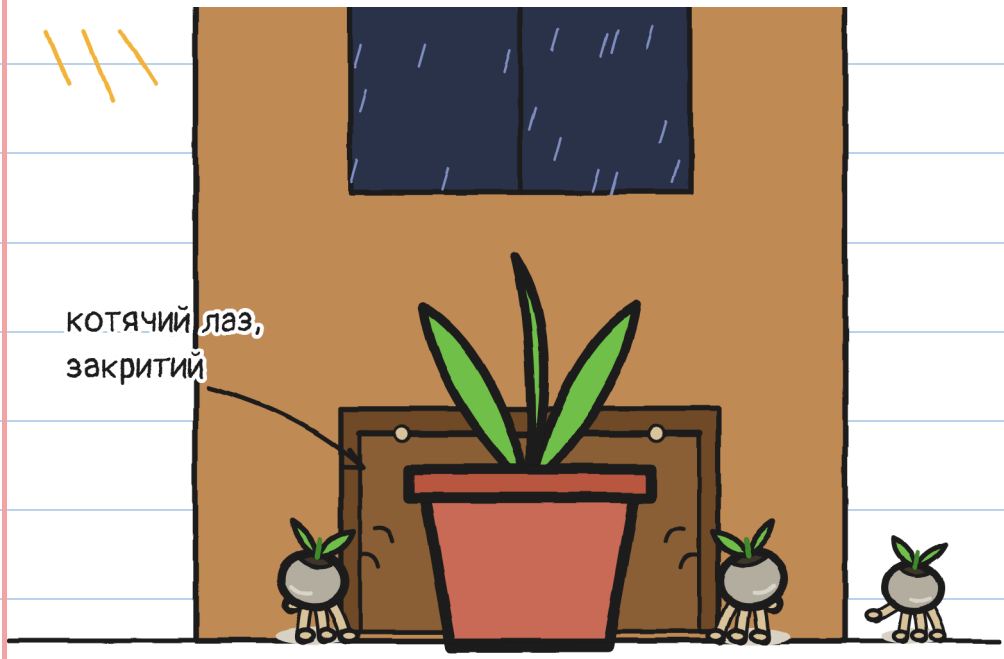
Вона відвела світло. Побігла друга.

На світлі — нерухомі. Без світла

— біжать. Одного ліхтарика мало.

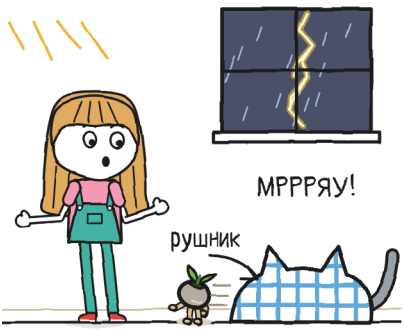
Усі бігли до котячого лазу. Флора загородила його горщиком.

— Вони шукають землю, змочену грозою.

Тепер насінини були по всій кухні, в темряві.

Ми спробували все:

Юля: піймала Грома.

Тоньо: Грім піймав його.

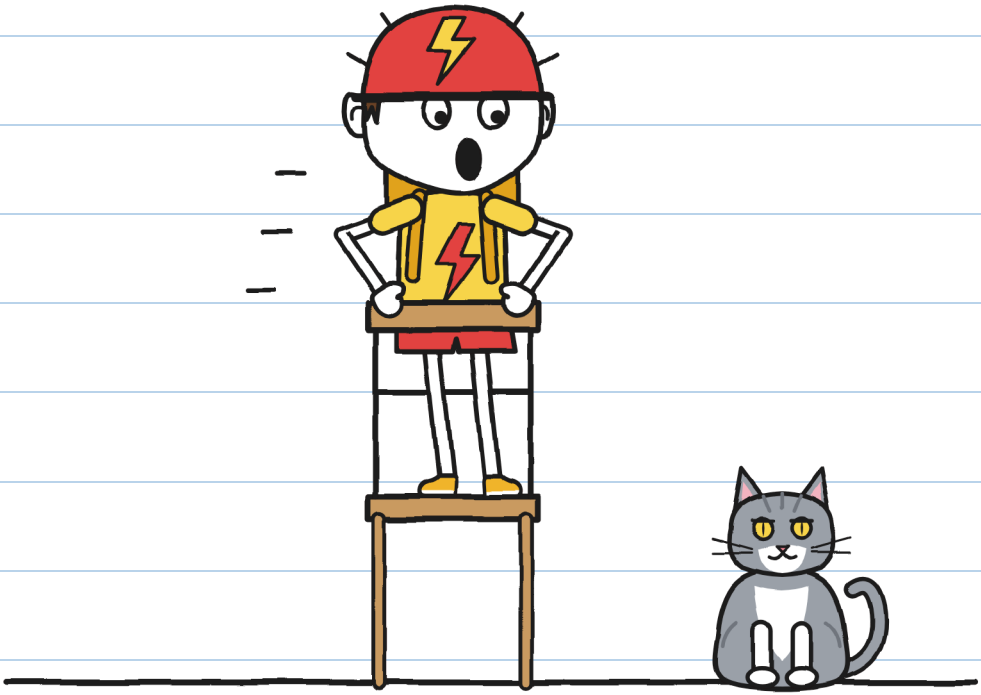
Крихта: одна!

Флора: дві!

Грім теж ловив. Він бачить майже в темряві.

Тоньо боїться котів.

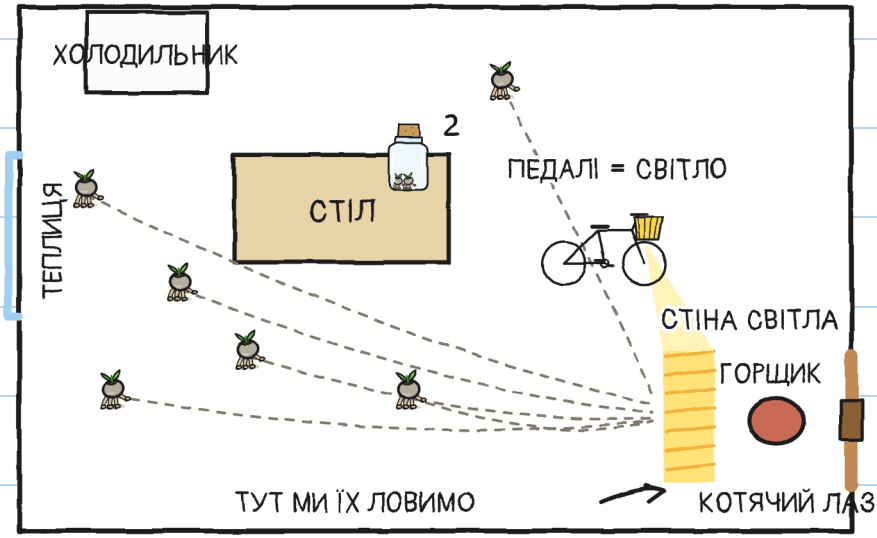
— Це Грім! — сказала Юля.

— ЩЕ ГІРШЕ! — крикнув Тоньо.

Два страхи, одне ім'я. —Ю.

Зі столу я побачив: вони завжди повертались до котячого лазу.

Я накреслив схему.

— Тоньо, твоя фара світиться, коли крутиш педалі?

— Звісно.

— Сьогодні ти доставлятимеш світло.

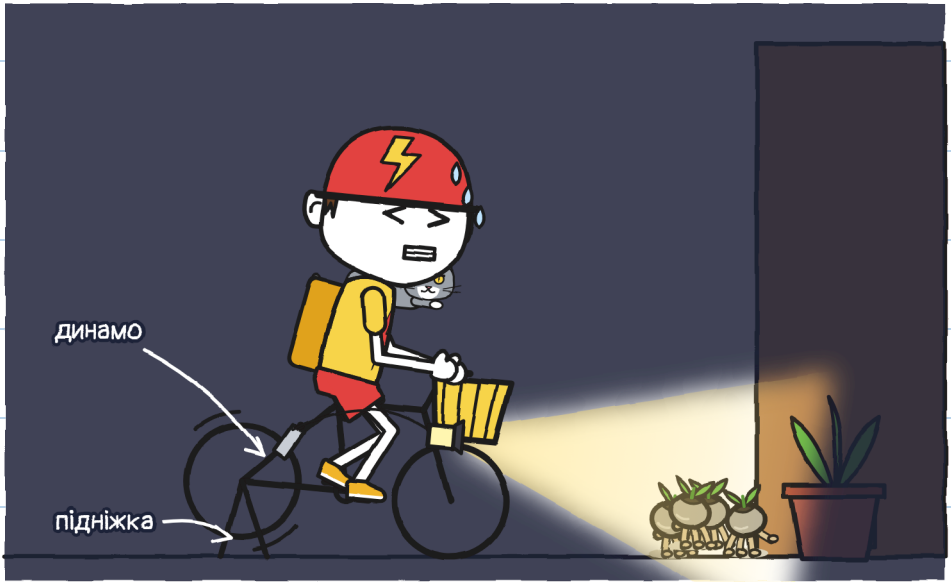
Ми поставили велосипед.

Фара світила на котячий лаз.

І Тоньо закрутив педалі.

Він крутив педалі, як ніколи.

Грім заскочив на нього.

БЛИСКАВКА на щось годиться. —Ю.

Насінини зупинялися на світлі.

Ми їх ловили: три, чотири.

Грім схопив ще одну зубами.

— П'ять! — сказала Флора.

Шість.

Флора закрила слоїк. Грім стрибнув на стіл і скинув його.

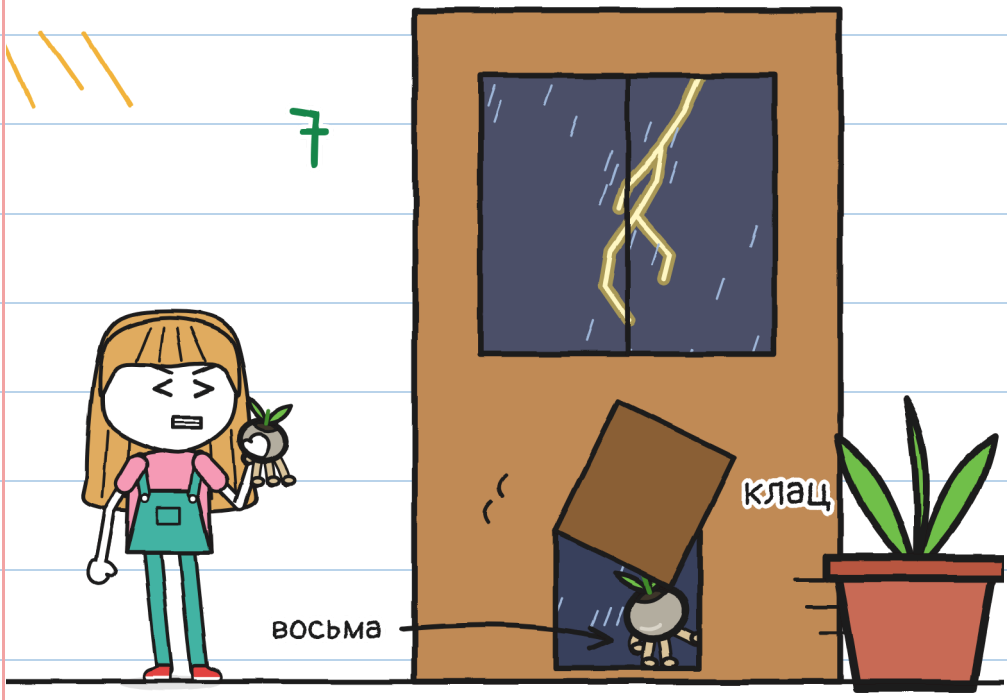
Тоньо піймав його в повітрі. Але він перестав крутити педалі. Світло згасло.

У темряві: тік, тік,

тік. Лаз сказав клац.

На підлозі лишилася одна

насінина. Юля її піймала. Сім.

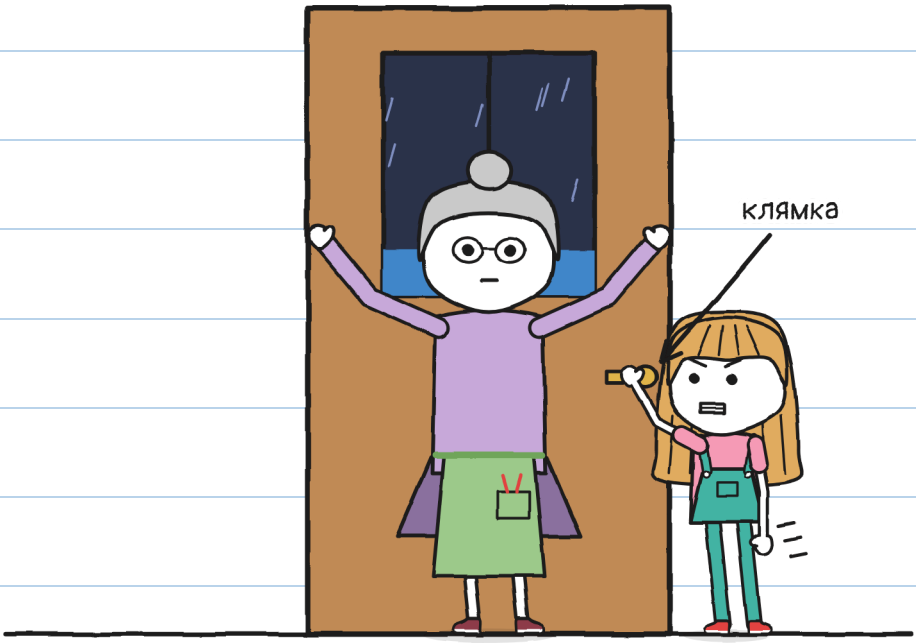

Восьма втекла крізь котячий лаз.

— Я піду по неї! — сказала Юля.

— Під час блискавок ніхто

не вийде, — сказала Флора.

Юля не відпустила клямку.

Лаз клацнув. Це був

Грім, без восьмої.

— Один слон, два слони.

Бррмм.

— Дуже близько, — сказала Юля.

— Час садити їх у темряві,

— сказала Флора.

— Там, усередині? — запитала Юля.

— Блискавки лишаються надворі.

Флора подивилася на Крихту.

Крихта подивилася на мене. І гикнула.

РОЗДІЛ 4

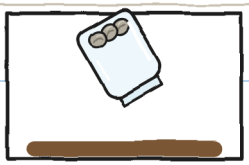
Гик

Ось як садити ліхтарницю:

ЯК САДИТИ ЛІХТАРНИЦЮ

1.

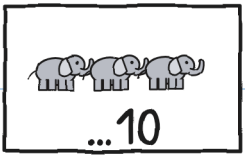
Земля, змочена грозою.
(З-під крана — ні.)

2.

Відкрити слоїк.
(Раніше — втечуть.)

3.

Усе в темряві.
Саджаються самі.
(Не закопуй їх.)

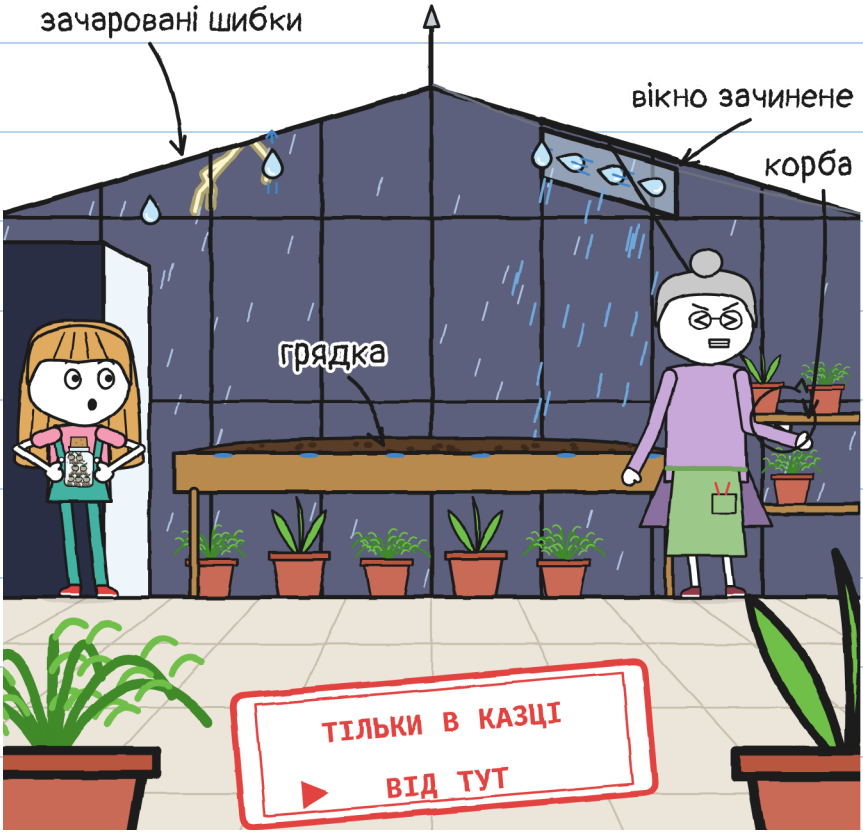
4.

Поки не минуло:
Понад десять —
вони вже не садяться.

Флора повернула корбу.

Намальовані краплі стекли вниз.

Справжній дощ упав на грядку.

Справжня гроза: ніколи теплиць. —Ю.

— Усе в темряві, — сказала Флора.

Але Крихта вже була всередині, під грядкою. Флора потягла її. Крихта вчепилася в горщики.

Кожен мій гик запалював Крихту.

Я намалював це, щоб зрозуміти:

ЛАНЦЮЖОК ГИКАВКИ

На кухні гикавка допомагала. У теплиці — ні.

Ланцюжок треба розірвати. —Ю.

Ми пробували ліки від гикавки:

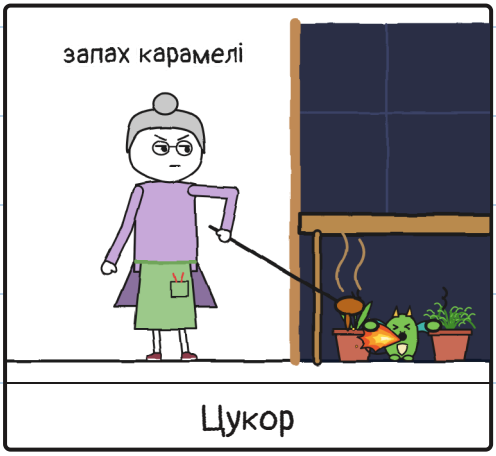
Затримати дихання

Вода догори дриґом

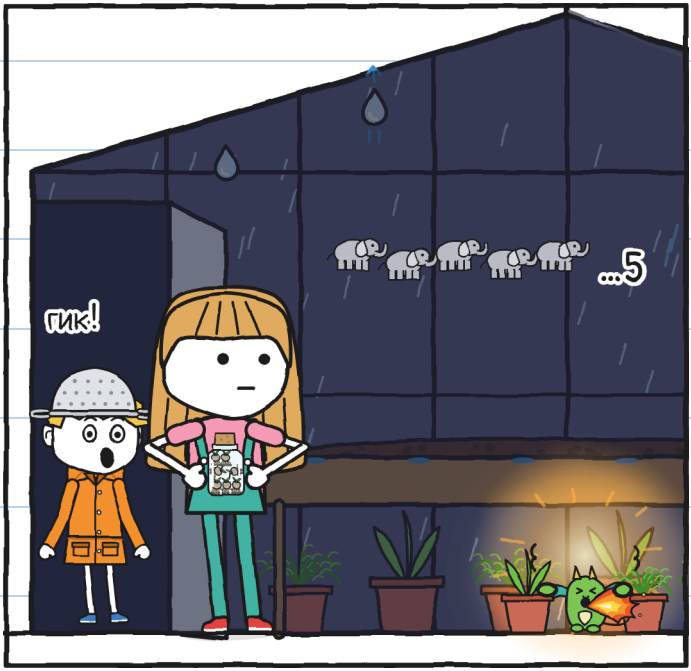
Переляк

Цукор

Ліків: нуль. Гиків: багато. —Ю.

— Чотири, п'ять слонів, — рахувала Юля. Бррмм. Блискавка вдарила далі. Сім насінин кружляли. Я гикав.

— А якщо ми дійдемо до одинадцяти? — запитав я.

— Знову каміння, — сказала Юля.

— Крихта копіює твій страх, — сказала Юля.

— Побудь із нею.

Мій план уже не працював:

Мій план, щоб сховати страх:

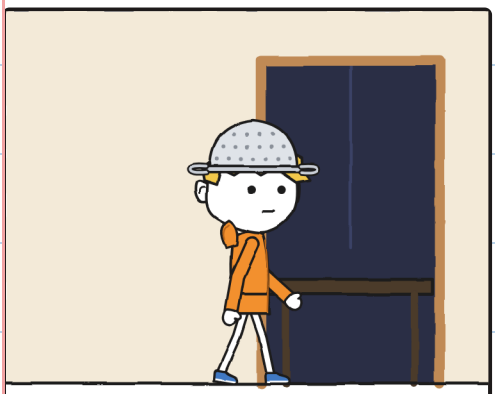
1. Казати, що я їх обожнюю.

2. ~~Не гикати.~~ ГИК ГИК ГИК ГИК ГИК

3. ???

А третій? —Ю.

Я намагався. Справді.

Одна нога всередині.

Грім.

Назад на кухню.

У теплиці громи чути найгучніше.

Я глянув угору, крізь скляну стелю. Дракони Віри літали в грозі.

Вони не гикали.

— Ходімо, мисливцю, — сказав Тоньо.

Я чекав на жарт. Його не було.

Я віддав друшляк Флорі.

І я зайшов.

Від страху — іноді так. —Ю.

Усередині дощ лунав гучно. Я поліз під грядку. Крихта тремтіла, як я.

БРРРММ! Я гикнув. Крихта гикнула.

Нас було двоє мисливців за грозами.

Від дверей Юля тихо сказала.

— Рахуй на мене.

РОЗДІЛ 5

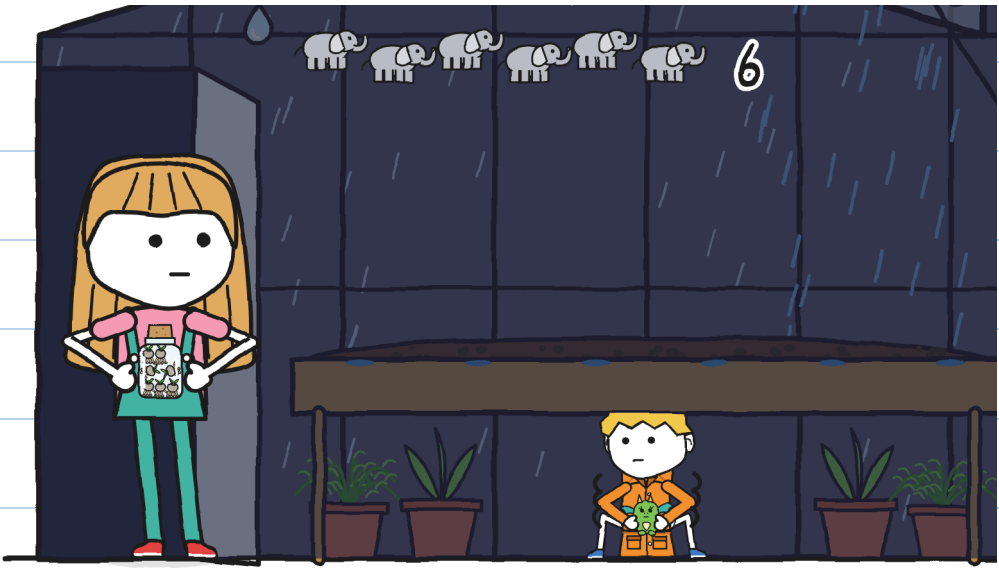
Рахуй на мене

І ми стали рахувати.

— Один слон, два, три,

чотири, п'ять, шість.

Бррмм. Далі.

Я порахував шістьох слонів.

Страх нікуди не дівся.

Я спробував сказати правду.

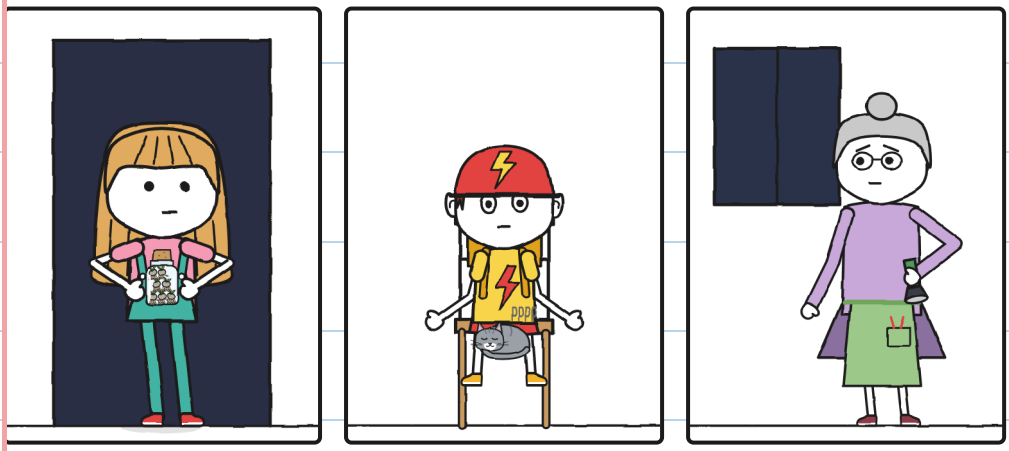
— Я боюся громів.

— Я знаю, — сказала Юля. —

Ти намалював це на сторінці 6.

— А я боюся котів, — сказав Тоньо.

— А я — чекати, — сказала Флора.

А я — кладок. —Ю.

Ніхто не засміявся. Я вже не був сам.

Ми дихали повільно.

Ми рахували до дев'яти. Я не гикнув.

— Тепер! — прошепотіла Флора.

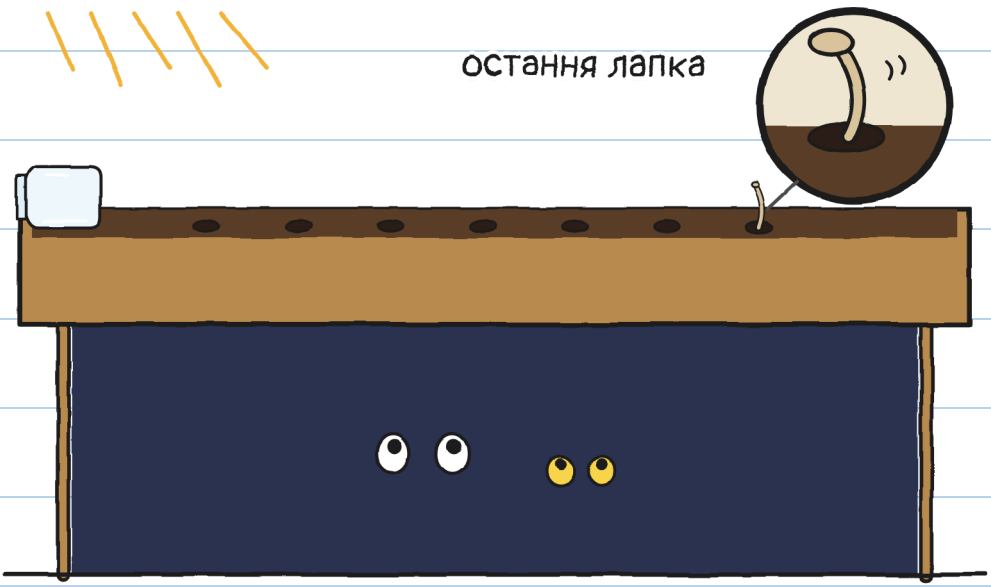
Юля ввійшла навшпиньках. Вона залишила слоїк відкритим.

Тік, тік, тік. Щось виходило зі слоїка.

Ми рахували до десяти. Бррмм.

І ми це побачили:

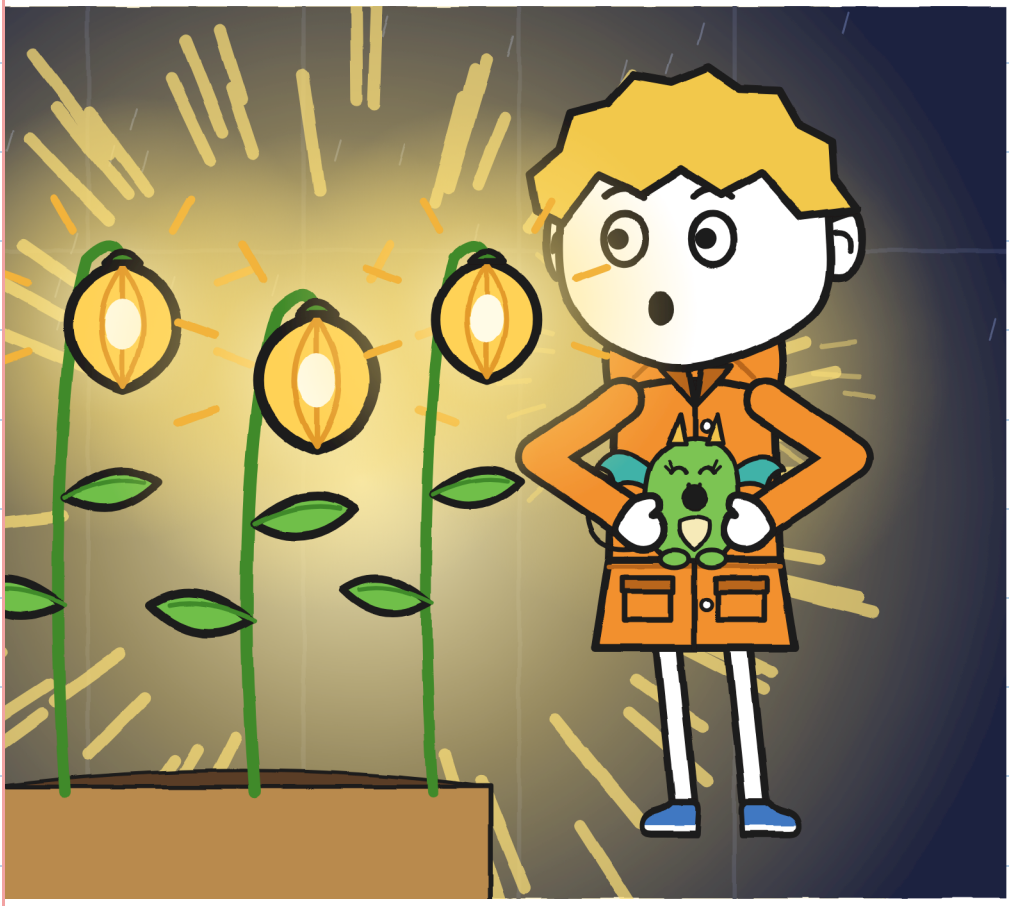
Слоїк був порожній.

Сім дірочок у землі.

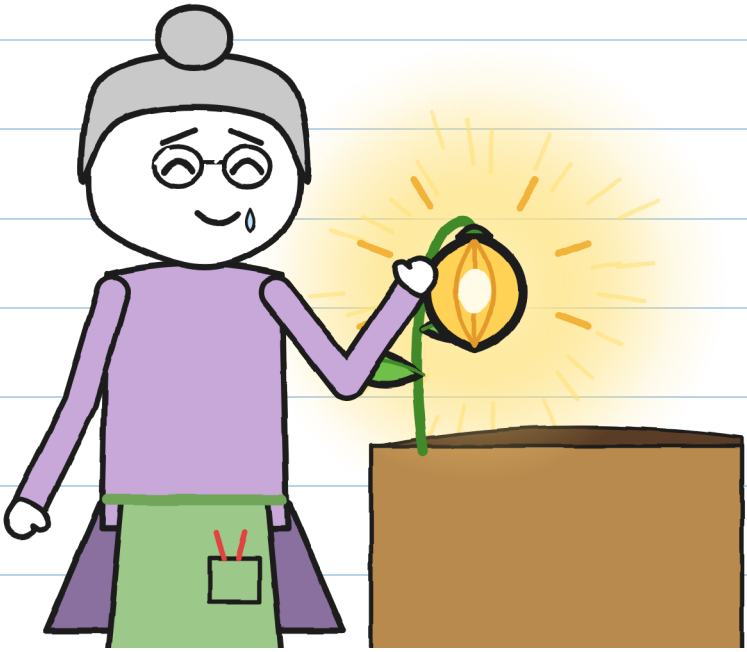
І запалилася перша.

Сім ліхтарниць. У кожній —
шматочок блискавки.

Крихта не гикала. Вона дивилася на ліхтарниці, як я.

Флора торкнулася
ліхтарниці кінчиком пальця.
— Ось такою була
набережна, — сказала вона.

Я теж торкнувся однієї.
Вона була тепла.

Флора дістала ручку.

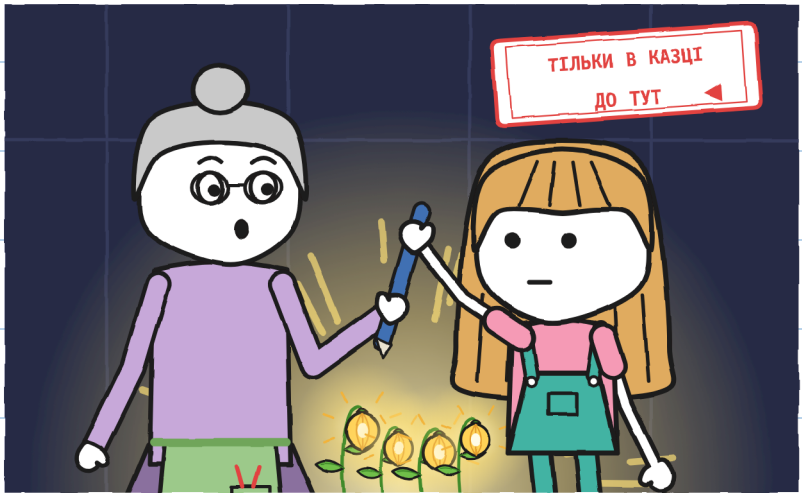
Нарешті вона підпише.

Юля її зупинила.

— Ще ні. Бракує

однієї, — сказала Юля.

Потім вона відлипила етикетку.

Доставляти — то повністю. —Ю.

Ми чекали пів години після останнього грому. Дощ уже не йшов.

Восьма була надворі, в темряві. Без підпису посилка No 2 повернеться на світанку.

— Ходімо її шукати, — сказала Юля.

Флора тричі стукнула

в мур. Вона кликала Віру.

— Цього разу ви підете

не самі, — сказала вона.

РОЗДІЛ 6

Восьма

Ми вийшли з Флорою та Вірою.

Я ніс Крихту в дощовику.

Ми шукали у дворі й біля каналу.

Нічого. Це міг бути будь-який камінь.

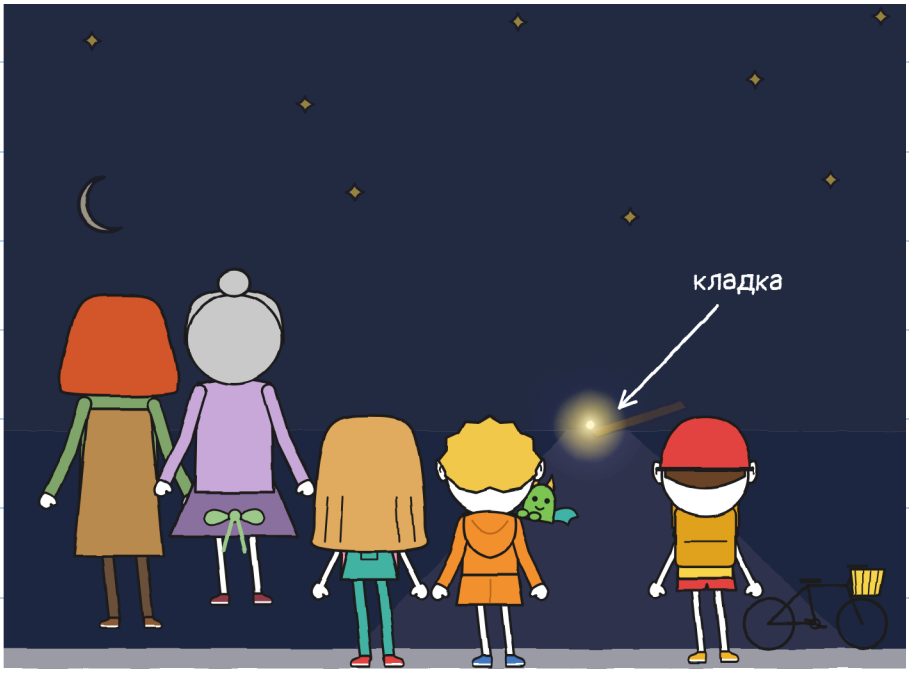
Маленьку ліхтарницю

при світлі не видно.

— Погасіть світло, — сказав я.

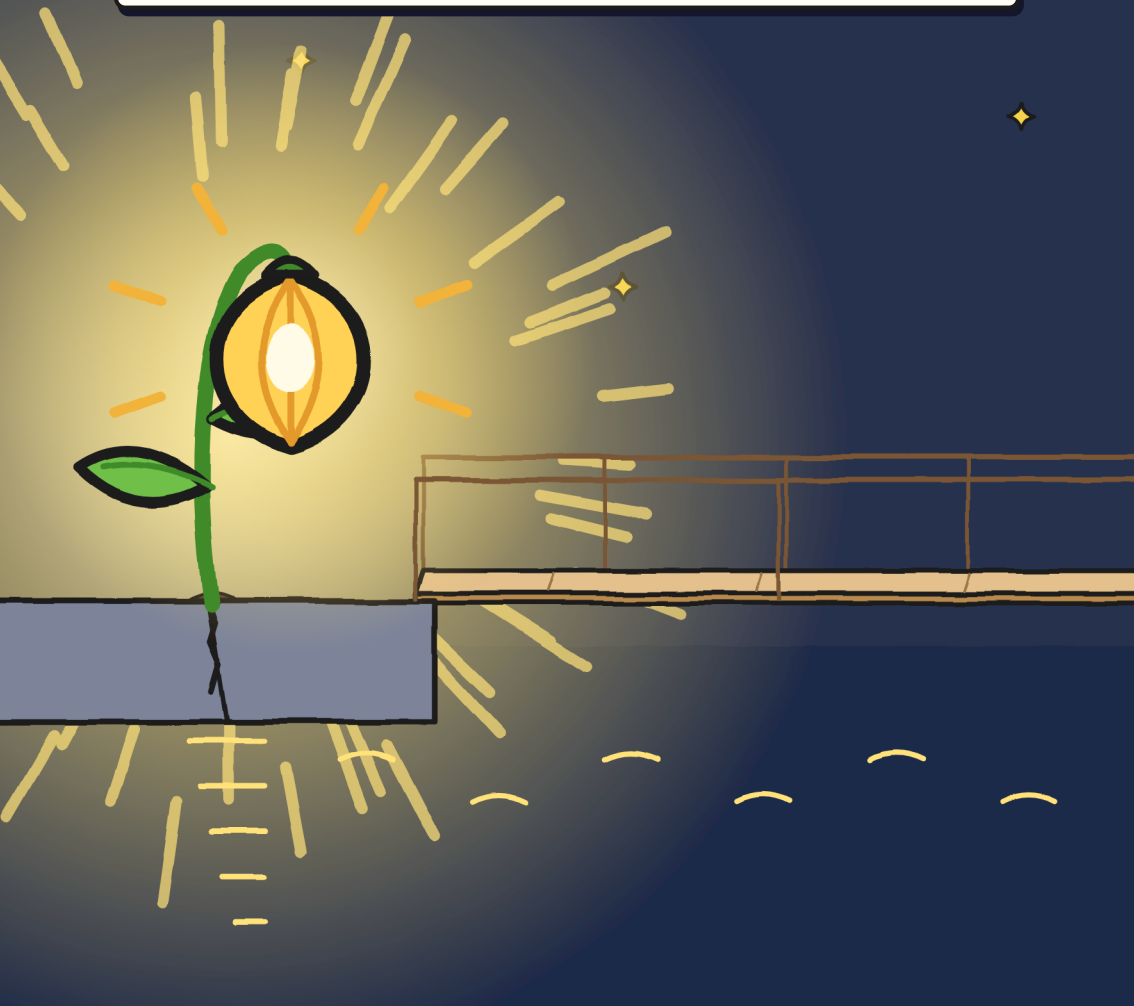
Ми завмерли.

Вдалині був маленький вогник.

Біля самої кладки.

Дощ скотив її стежкою до набережної. Вона посадила себе сама, біля кладки. Здалеку — вогник; зблизька — вона освітлювала все довкола.

Юля подивилася на кладку. При світлі вона здавалася іншою. Вона поставила ногу на кладку. Потім прибрала.

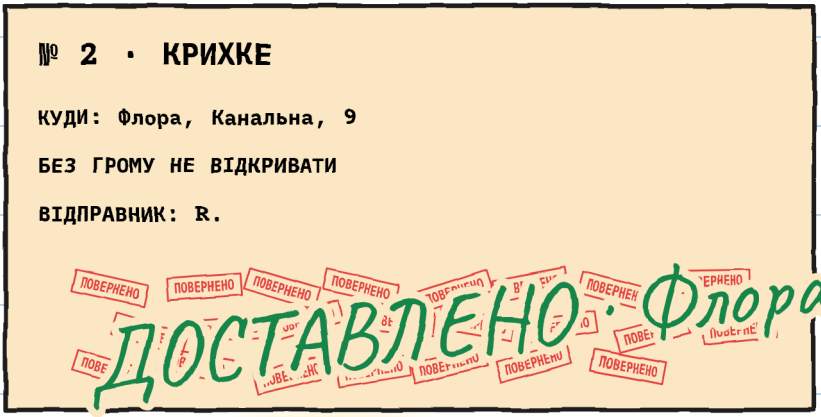

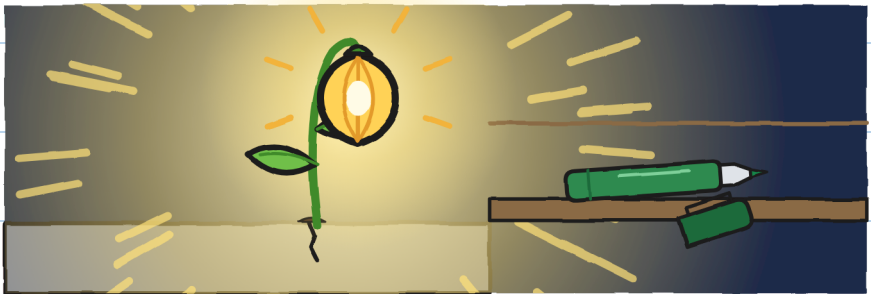
Тепер майже не страшно. —Ю.

— Ця залишиться тут,

— сказала Флора. Вона

розписалася зеленим чорнилом.

Флора дала мені друшляк.

— На наступну грозу, — сказала вона.

Віра повезла нас до крамниці
у фургоні. Вона повернулася
до своїх драконів.
У крамниці було темно.
Мари не було за прилавком.
Вона була під ним.

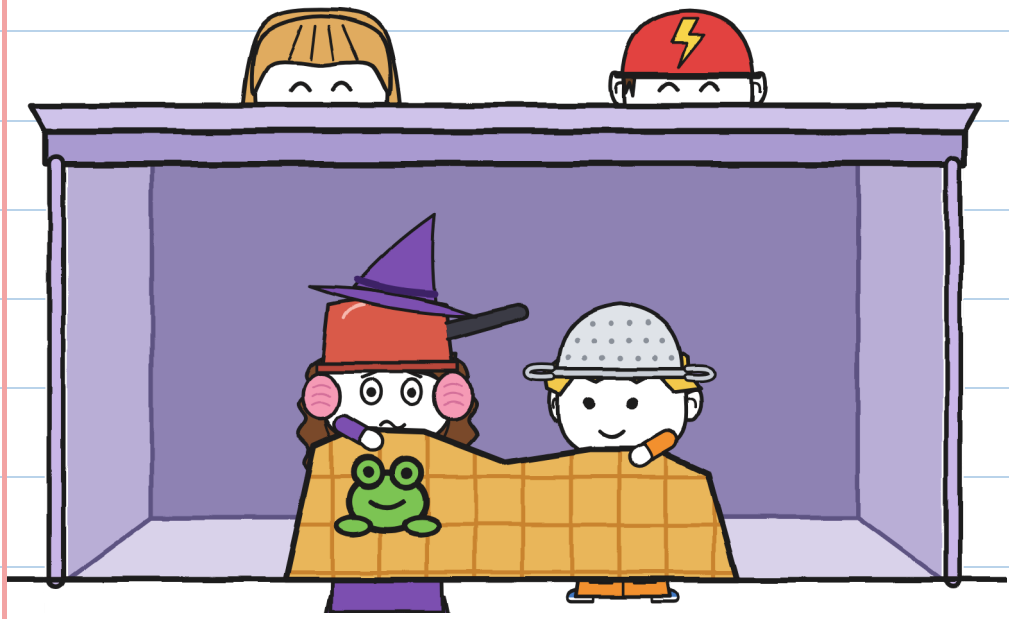
— Уже минуло? — запитала Мара.

Ковдра. Навушники.

Ківшик замість каски.

— Я теж боюся громів, — сказав я їй.

Вона підняла ковдру.

Я заліз під прилавок до неї.

Мара поставила коробку для Тоньо.

— Твоє місце, — сказала вона.

Тоньо написав на рюкзаку «і котів».

Тепер він каже правду. —Ю.

Я виправив свій план для громів:

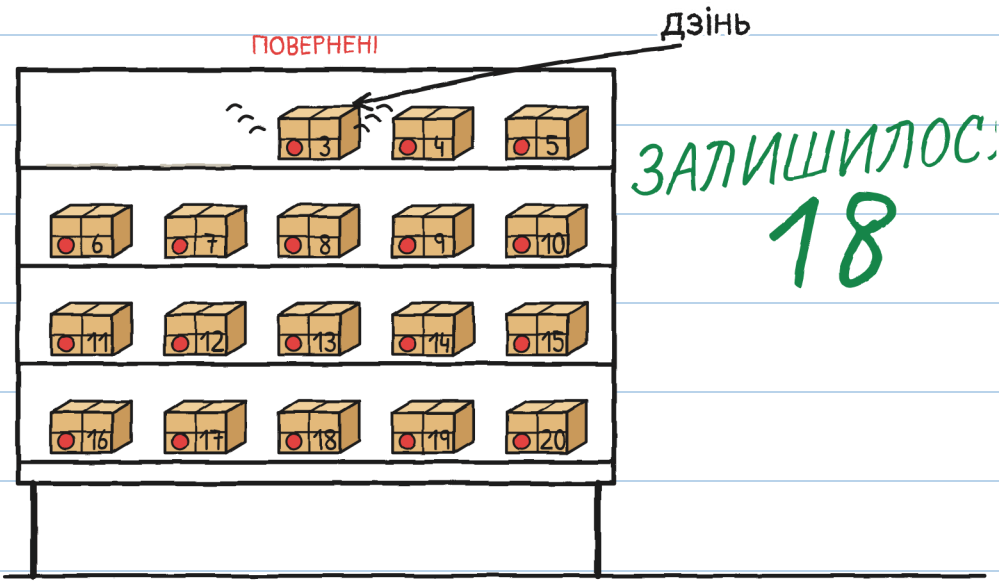
1. Рахувати слонів.
2. З кимось.
3. Якщо гикну, нічого страшного.

ЗАЛИШИЛОСЯ

~~19~~ 18

Не кажи, що ти мисливець. —Ю.

Одна з повернених задзвеніла: дзінь.

№ 3

ДЛЯ ТОНЬЧИКА

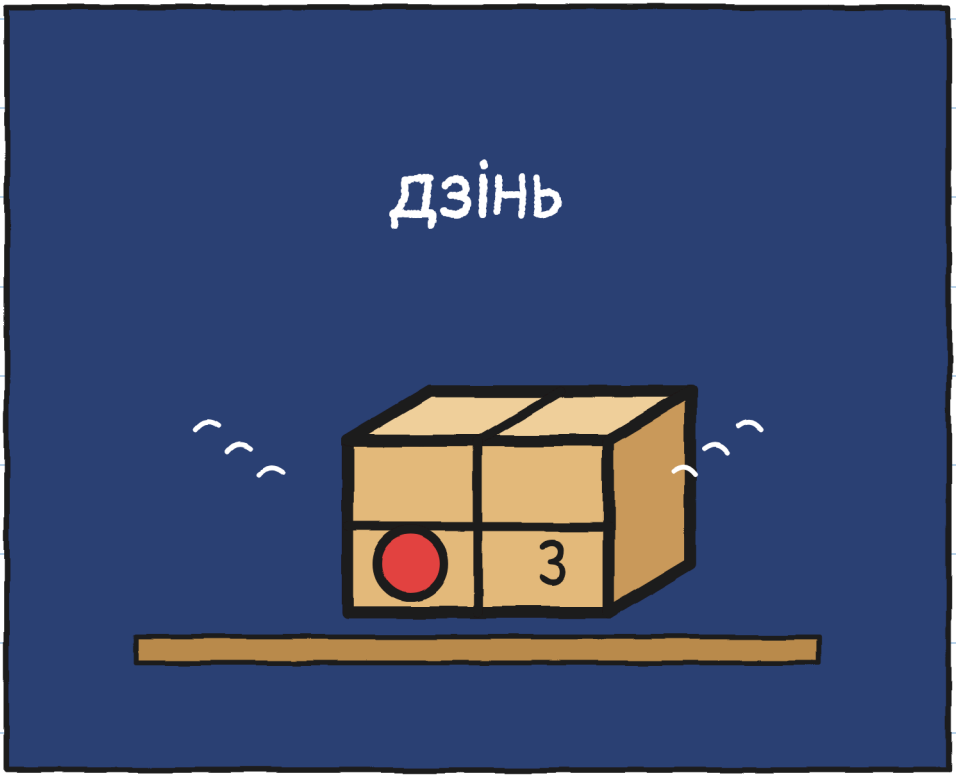

Тоньо почервонів.

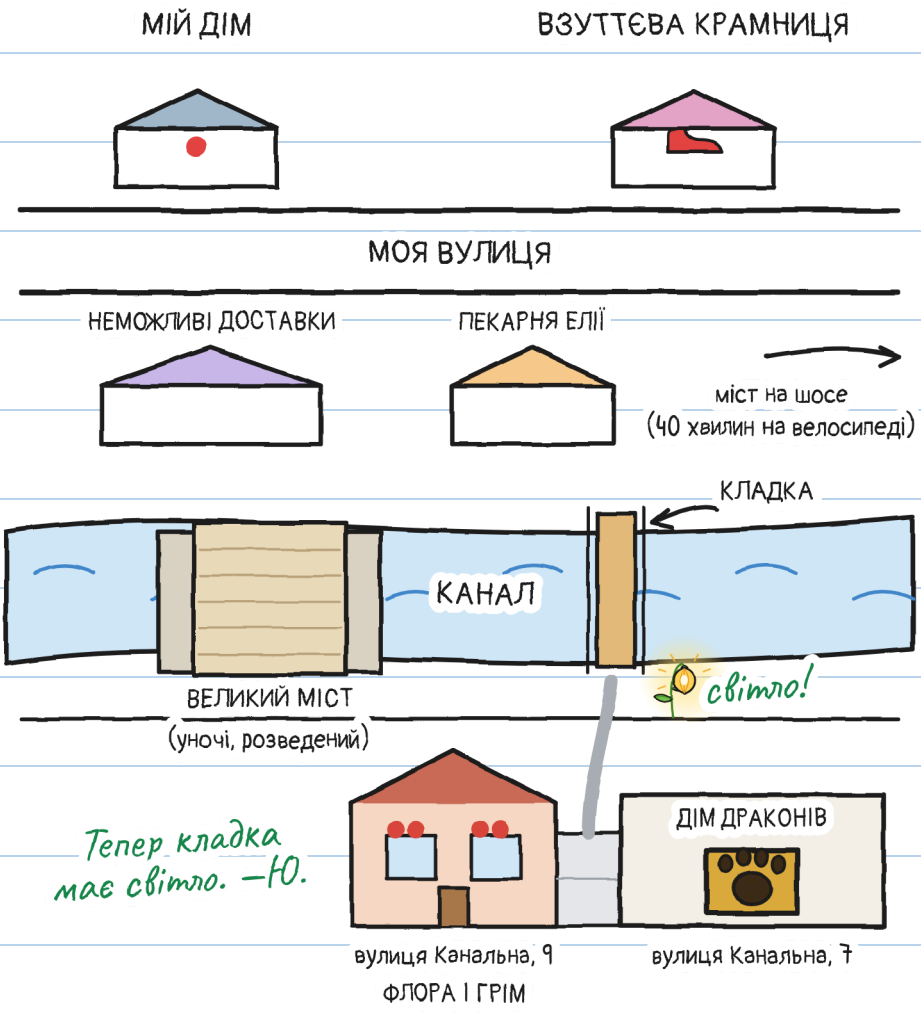
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 3

(скоро)

Хто надсилає посилки Тоньо? —Ю.

РАЙОН (версія 2)

ЩО МИ ЗНАЄМО ПРО R.

R.

1. Поганий почерк (Мара).
2. Віра зблідла.
3. Садили ліхтарниці з Флорою.
4. Запізнюється, але виконує.
5. Зробили зачаровані шибки.

6. Імені ніхто не називає. —Ю.

А ти? Хто, на твою думку, R.?

Думаю, R. — це...

ОДНА ІСТОРІЯ, ШІСТЬ РОЗМІРІВ

Є шість розмірів, від 3 до 16 років, і понад 20 мов.

РОЗМІР XXS · PRE-A1
ЮЛЯ ЛОВИТЬ СЬОМУ НАСІНИНУ.

РОЗМІР XS · A1
На підлозі лишилася одна насінина. Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР S · A2
Ще спалах: на підлозі лишилася тільки одна насінина. Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР M · B1
При наступному спалаху лишилася тільки одна насінина, і Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР L · B2
Коли знову спалахнула блискавка, на підлозі лишилася одна-єдина насінина, і Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР XL · B2-C1
Ілюстрований роман · 13+

Рівні за ЗЄР орієнтовні.

Та сама гроза. —Ю.

ДЛЯ РОДИН І ВЧИТЕЛІВ

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

СПРАВЖНЯ ГРОЗА: ЩО РОБИТИ

1. Якщо чуєш грім, навіть далекий, зайди в дім: блискавка вже може дістатися до тебе.
2. Усередині, з дорослим, подалі від вікон, дверей і скла. Жодних теплиць, мостів, дерев і води.
3. Не виходь, доки не мине пів години після останнього грому.
4. Рахунок слонів допомагає зрозуміти, чи блискавка вдарила близько, чи далеко, і заспокоїтися. Він не підказує, коли виходити.

РАХУЙ СВОЮ ГРОЗУ

Рахуй слонів із дому.

Спалах	Слони	Кілометри (1 на 3, приблизно)	Ця блискавка: ближче чи далі?
1	15	5	–
2	9	3	ближче